

Kapitola 2

Lamy si cestu do lesa krátily tím, že si dávaly vědomostní otázky.

„Jestlipak mi řekneš, která hvězda je nejjasnější v souhvězdí Malého medvěda?“ ptala se oranžová lama fialové lamy. „Dám ti možnosti – Polárka nebo Severka?“

„V tom musí být nějaký chyták,“ přemýšlela fialová lama. „Jak tě znám, nebude správně ani jedno. Ty se mě vždycky snažíš nějak nachytat. Ale já vlastně žádnou jinou hvězdu neznám...“

„Tak já ti napovím. P...?“

„Polárka!“ vydechla fialová.

„Chyba! Povím ti další písmenka. Pře...? No přeeee...?“

„Takže to je chyták,“ dumala fialová lama. „Pře... Pře...“

„No přeeeece Severka!“ řekla oranžová a modrá se zelenou se rozesmály.

„Chm,“ řekla fialová.

„Jenže Polárka je taky správně!“ podotkla modrá lama. „Tak se tomu taky říká. Obě možnosti jsou správně.“

„Cožé?“ nechápavě protáhla tlamu oranžová lama. Ale i zelená lama pokyvovala hlavou, takže se oranžová pěkně zastyděla.

„Tiše!“ sykla najednou modrá lama. Všechny lamy sebou praštily o zem. Myslely si, že modrá lama zahlédla nějakého jaguára. Za pár vteřin jim ale došlo, o co jde.

Uprostřed lesa, přímo mezi stromy, byl holý, dokonale hladký kopec. Byla na něm jenom jakási opice. Měla na nohách dvě dlouhé větve, co zjevně urvala z nějakého stromu a lýkem je svázala k chodidlům. Snažila se z kopce seběhnout, jak to nejrychleji šlo.

„To je vážně divný kopec,“ pronesla zelená lama. „To tady nevzniklo jen tak. Že by to tady postavili ti mimozemšťané?“

„Takhle přes noc?“ divila se fialová lama. Ale to už se k nim blížila opice. Lamy si řekly, že se zkusí opice zeptat. Působila trochu pomateně, ale ne nebezpečně.

„Tomuhle se říká sjezdovka!“ řekla hrdě opice. „A žádní ufoňi, tohle postavili lidé. Vykáceli pár stromů. Tady se to může, je to obyčejný les. O kus dál je národní park, tam se nekácí. Já mám každopádně radost, protože tady můžu lyžovat. To se na sjezdovce dělá. Na nohách mám něco, čemu lidé říkají lyže. Dáte si to na nohy a krásně se svezete dolů.“

„Vždyť se nevezeš,“ usmála se modrá lama. „Jenom utíkáš dolů.“

„No, je fakt, že na normální sjezdovce musíte mít sněh. A ten tady za mého života jaksi nikdy nebyl,“ poškrábala se na hlavě opice. „Ale stejně je to sranda! Zkuste si to!“

„Nemáme čas, hledáme naši kamarádku!“ vzdychly lamy. Opice se je ještě snažila přesvědčit, aby ji na lyžích vytáhli zpět nahoru, jako na vleku. Lamy zdvořile odmítly a šly dále.